

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tallinna Halduskohus (Estonia) w dniu 15 maja 2024 r. – Elisa Eesti AS/Vabariigi Valitsuse julgeolekukomisjoni küberjulgeoleku nõukogu, Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet

(Sprawa C-354/21, Elisa Eesti)

(C/2024/4313)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Tallinna Halduskohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elisa Eesti AS

Strona pozwana: Vabariigi Valitsuse julgeolekukomisjoni küberjulgeoleku nõukogu, Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Amet

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zbiór przepisów krajowych (§ 87³ ust. 2, 3, 6, 7 i 8, § 87⁴ ust. 1–4 oraz § 196⁵ ust. 1–4 Elektroonilise side seadus [ustawy o łączności elektronicznej (ESS)], które w celu zapewnienia bezpieczeństwa narodowego wymagają od przedsiębiorstwa telekomunikacyjnego uzyskania zezwolenia na korzystanie ze sprzętu i oprogramowania w jego sieci łączności, jest objęty zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1972 ⁽¹⁾ z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiającej Europejski kodeks łączności elektronicznej?
- 2) Jeżeli na powyższe pytanie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: Czy art. 1 ust. 3 lit. c) [dyrektywy 2018/1972] w związku z art. 4 ust. 2 [TUE] należy interpretować w ten sposób, że wprowadzenie takich ograniczeń należy do wyłącznej kompetencji państwa członkowskiego i stanowi środek czysto krajowy, do którego nie mają zastosowania przepisy dyrektywy 2018/1972?
- 3) Jeżeli na pytanie drugie zostanie udzielona odpowiedź przecząca: Czy zbiór przepisów krajowych (§ 87³ ust. 2 3, 6, 7 i 8, § 87⁴ ust. 1–4 oraz § 196⁵ ust. 1–4 ESS), które nie zezwalają przedsiębiorstwu telekomunikacyjnemu na korzystanie ze sprzętu i oprogramowania w jego sieci łączności bez uzyskania zezwolenia organu administracyjnego na użytkowanie tego sprzętu i oprogramowania, stanowi ograniczenie swobody dostarczania sieci łączności elektronicznej i świadczenia usług łączności elektronicznej w rozumieniu art. 12 ust. 1 [dyrektywy 2018/1972]?
- 4) Jeżeli na pytanie trzecie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: Czy należy odstąpić od stosowania takich przepisów krajowych, jeżeli nie zostały one uprzednio zgłoszone do Komisji Europejskiej zgodnie z art. 12 ust. 1 [dyrektywy 2018/1972]?
- 5) Jeżeli na pytanie drugie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca: Czy jest zgodne z art. 36 TFUE i zasadą proporcjonalności, aby przepisy krajowe w celu zapewnienia bezpieczeństwa narodowego wymagały od przedsiębiorstwa komunikacyjnego uzyskania zezwolenia na użytkowanie sprzętu i oprogramowania w jego sieci łączności, a nie zobowiązywały organu administracyjnego, oceniającego ryzyko stwarzane przez sprzęt i oprogramowanie wysokiego ryzyka, a) do zbadania, czy ryzyko związane z producentem rzutuje na konkretny sprzęt i oprogramowanie, b) do dokonania oceny funkcjonalności, lokalizacji i znaczenia konkretnego sprzętu i oprogramowania w kontekście świadczenia usługi łączności oraz c) do zbadania, czy problemy związane z krajem siedziby producenta rzutują na producenta?

⁽¹⁾ Dz.U. 2018, L 321, s. 36.

- 6) Czy w przypadku gdy korzystanie ze sprzętu lub oprogramowania, które były już obecne i aktywnie wykorzystywane w sieci łączności przed wprowadzeniem wymogu uzyskania zezwolenia, jest dozwolone przez okres krótszy niż okres użytkowania tego sprzętu lub oprogramowania, a przedmiotowy sprzęt lub oprogramowanie zostały nabyte zgodnie z prawem, stanowi to pozbawienie własności w rozumieniu art. 17 ust. 1 zdanie drugie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej?
-